

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 190 ***

SETMANARI POPULAR ***

INCA, 8 DE JUNY DE 1912 ***

PETITS ASSAIGS

ELS PERIÒDICS

Si's compara l'educació dels joves d'avui amb la dels nostres pares, ressalta a primera vista la seva vaguetat y superficialitat. L'educació antiga era més estreta però més sòlida. S'estudiaven més pagues coses, però lo que s'estudiava s'aprenia. Se conexien y declamaven menos teories sociològiques, però el sentiment del dever, dels devers concrets y precisos, estava més arrelat.

A la frivolitat dels nostres temps son moltes les causes que hi han contribuït; pens que la menor no son els periòdics. La premsa en general es un fragell de la verdadera cultura. La necetat democràtica n'ha volgut fer una eina per *il·lustrar* el públic, ensenyantli de tot y barato. El resultat es estat minvar el nombre dels estudiosos y augmentar els dels xerraines.

Se pot dir que'ls nostres infants aprenen a llegir en els diaris, escrits tots sabem per quí y de quina manera; y d'ensà que'ls diaris s'inventaren, hi ha moltes persones que no llegeixen cap llibre.

No sols això, sino que'ls llibres han acabat prenguent, per esser llegits, l'aspecte banal de les revistes lleugeres, a les quals s'assemblen no sols en el paper, en el format y en la presentació tipogràfica, sino en la baixesa de l'inspiració, que respón perfectament a la baixesa dels prèus.

Lo pitjor es que'ns hem fet de la premsa una necessitat, y qu'hem de recorre a ella fins per combatre'ls seus abusos. Un bisbe eminent ha arribat a dir que si Sant Pau tornás seria periodista: pot ser tenga raó, jo aixó no ho veig tan clar, però si acás ho seria ben per-forsa, y lo qu'es a la preversió del públic no li sacrificaría una sola lletra de les seves epístoles, d'aixó si que tots

en podem estar segurs. Els catòlics devem imitar de Sant Pau, no sols l'exemple presumpte d'escriure a la bona premsa, sino l'alt esperit y la dignitat de les seves epístoles.

Si el furor periodistic ens ha denyat per una banda combatent el principis del catolicisme, ens ha perjudicat per l'altra obligantnos a defensarlos també per medi de periòdics y encomanant de retop a la gent catòlica tots els vicis de l'educació de periòdic. El nostre public s'es anat així acostumant a la superficialitat, a l'apologètica d'anècdotes, a la sociologia verbalista qui resol els problemes sense enfocarlos, al article polític o de propaganda més inspirat pel zèl amarc que per la caritat evangèlica, al humorisme xabacá y a totes les formes del mal gust artístic y literari, que responen sovint no sols a l'escasesa del sentit estètic, sino a la falta d'elevació del esperit: perque es el fons lo qui's reserva per les formes.

Per axó no crec que sia una mala obra llensar d'en tant en tant un *sursum* a les ànimes embotades per l'ús casi exclusiu d'aquestes lectures y senyalarles fonts d'idealitat cristiana més abundants y més pures.

Iv.

DEVOTAMENT...

Ritme de St. Thomás, Versió de Ll. Ribera.

*Devotament vé a Vos, l'ànima mia;
jo vos ador, mon Deu, Eucaristia;
mon pit s'obri per Vos tal com un temple,
mon cor tot defalleix quant Vos contempla.*

*Er: Vos s'engana el gust, la vista, l'tacte,
sols per l'oïment sé'l misteri exacte.
Jo crec, Feli de Deu viu, vostra paraula,
Vos sou Pá vertader en nova taula.*

*Vostra Deïtat, en creu, sols s'escondia
y aqui l'Humanitat qui la hi veuriu?
Home y ver Deu us crec com Pere un deia
y us faig el prec humil que'l lladre us feia.*

*No veig com Sant Thomás, la llaga oberta,
pero la meu: Fè bé está desperta.*

*Aumentaula, Deu meu; daume esperansa
y caritat pacient qui may se cansa.*

*Recort de passió y mort dolorida,
Pá viu que al home mort li donau vida;
Feu que ma vida en Vos sols s'allimenti
y que vostra dolsor per sempre senti.*

*Rentau, Senyor Jesús, l'ànima inmundada
amb vostra Sang qu'el Còs arreu inunda,
Pera rentar mil mons bastá una gota,
Vos la volguereu dar ay! tota tota.*

*Jo vos ador, mon Deu, Eucaristia!
Té set, té set de Vos l'ànima mia,
de veure vostra faç ja revelada,
sense enigmes ni vels, glorificada.*

EL MONEYOT

Hey havia un homo molt ric, però molt més avaro encare, fins a n-es punt de no doná un cèntim may a n-es pobres. Aquest homo comprá, casi per no res, un moneyot, ab l'idea de fer negoci venguentlo més car.

Un dia s'avaró sortí de ca-seua. El moneyot va veure que un veynat, era molt caritatiu, tirá per sa finestra una pessa de dos a un pobre que passava. Tot d'una es moneyot obri sa caixa des doblés de l'amo, y ja es parit a tirá, per sa finestra, grapades de dobles y duros de plata.

Al punt tot va esser una gentada que se s'empentetjava y se bareyava per coi moneda.

Ja estava casi buida la caixa quant l'avarient posava peu a n-el seu carré y se donava conta de lo que passava.

—¡Oh, axó no té consol! ¡Ah meleit animal, jo'n faré una de tú, avuy!—Esclamava de lluny amenassant ab els punys estrets a n-el moneyot.

Però el veynat diu a n-aquell homo foriós: —Resiguet, y prèn-ho ab paciència, amic meu! Es ben ver qu'axó qu'ha fet aquest animal de tirá els doblés a n-el carré, es una barbaridat; però no cregues que axó que tú fas de acaramullarlos dins sa caixa, sense profit teu ni del proïsme, no dexi de esser una barbaridat més grossa encare.

Si Deu te dona riqueses
es perque't mostres huinà,
fentne d'elles un bon ús
per tú, y per ton germá.

A continuació publicam uns documents qu'al rebrelos, dins sobre clos, ens ha causat satisfacció al veure qu'a Roma y entre'l personal organissador de les festes centenaries de la pau de la Iglesia, hi ha qui sab que nostre modest periodiquet axistex y ens ha obsequiat enviarnos directament les circulars y programa de dites festes.

Es per demés al dir, que publicarem tot lo que se nos indica en la circular dirigida als periòdics catòlics.

Fiestas centenarias de la proclamación de la paz de la Iglesia

(313-1913)

Roma, Via S. Apollinare N. 8, palazzo Altemps,—3 Mayo de 1912.

Señor,

El Presidente del Consejo Superior nombrado por el Sumo Pontífice Pío X. según carta del Emmo. Sr. Card. Secretario de Estado con fecha 24 de Enero, para la celebración de las Fiestas Centenarias de la proclamación de la Paz concedida a la Iglesia, ha remitido a todos los señores Obispos, Vicarios y Prefectos Apostólicos del Orbe Católico una circular y el Programa de los festejos que el Consejo Superior se propone llevar a cabo durante el año 1913, en el cual se celebra el XVI Centenario del edicto de Constantino.

El que subscribe tiene, por tanto, el honor de enviar a V. el referido Programa, á fin de que tenga la bondad de publicarlo en el semanario de su digna dirección y con ello darle la más amplia difusión entre los católicos para invitarles a tomar parte en estas solemnes Fiestas Centenarias, las cuales, según los deseos del Padre Santo, deben resultar una mundial manifestación de fe.

Al propio tiempo ruego encarecidamente á V. se digne tomar del diario *l'Osservatore Romano* los acuerdos que este Consejo Superior publicará en el mismo para dar conocimiento de sus trabajos.

Con la más distinguida consideración me ofresco de V. s. s. q. b. s. m.—MARIO PRINCE CHIGI.—*Presidente.*

Dr. Horacio Marucchi.—*Secretario General.*

E-hi ha un sagell que diu: Centenario della Pace della Chiesa.—Consiglio Superiore Sr. Director del semanario Ca-Nostra.

Carta del eminentísimo y Reverendísimo Señor Cardenal Rafael Merry del Val, Secretario de estado de Su Santidad el Papa Pío X, al eminentísimo y Reverendísimo Señor Cardenal Francisco de Paula Cassetta, Obispo de Frascati.

(Traducción del original italiano)

Eminentísimo y Reverendísimo Señor mio,
Era muy natural que de la Asociación Primaria de la Santa Cruz y del Colegio *Cultorum Martyrum* saliese la iniciativa de hacer una solemne y universal conmemoración del décimosexto Centenario del Edicto de Constantino, con el cual tuvo al fin, la Iglesia el reconocimiento oficial, y aquella libertad y

aquella paz cuyo precio fué la Cruz de Cristo y la sangre de tantos mártires. El Padre Santo ha sabido con viva satisfacción tal iniciativa, y se alegra de que en vísperas de fecha tan digna de conmemorar, haya salido la feliz idea de invitar a todos los católicos del orbe a celebrar un acontecimiento que, precedido por la victoria de Constantino, señaló para la Iglesia el primero de aquellos triunfos que, siendo en número tantos como en persecuciones, la han acompañado y la acompañarán hasta el fin de los siglos.

Y á fin de que dichas fiestas resulten dignas del gran acontecimiento que se quiere recordar á diez y seis siglos de distancia, quiere Su Santidad confiar el programa y ejecución de ellas á un Consejo Superior, del que invita á formar parte á católicos excelentes y bien conocidos por la sinceridad de su fe y actividad de su celo, distribuyendo entre ellos los diferentes cargos:

Presidente Honorario: S. E. el Príncipe D. MARCO-ANTONIO COLONNA;

Presidente: S. E. el Príncipe D. MARIO CHIGI;

Vice-Presidentes: Conde VICENTE MACCHI.—Mons. JOSE LOHNINGER.—Monsieur ANTONIO DE WAAL;

Asistente eclesiástico: Mons. VICENTE BIANCHI-CAGLIESI;

Cajero: Cav. CAMILO SERAFINI;

Secretario General: Comm. Prof. HORACIO MARUCCHI;

Secretarios: AUGUSTO BEVICNANI, para la lengua italiana—Cav. Doct. PIO PAGLIUCCHI, para la lengua italiana—Rmo Padre MANUEL BAILLY, para la lengua francesa—Mons. JUAN PRIOR, para la lengua inglesa—Doct. D. JUAN JEDIN, para la lengua alemana—Rmo Padre JOAQUÍN VIVES Y TUTÓ, O. M. C., para la lengua española.

La suprema protección de este Consejo os la confía á Vuestra Eminencia el Augusto Pontífice, persuadido de que allí donde bajo la sabia dirección de V. E. se desarrolle la actividad de los individuos que le forman, allí será la solemne conmemoración de la victoria de la Cruz, según lo desea Su Santidad, una manifestación solemne de fe y un entusiasta llamamiento á los católicos á estrecharse más fuertemente bajo esta Santa Enseña en que está para todos la salud, la vida y la esperanza de una gloriosa resurrección.

Rogando, finalmente, á V. E. participe á los señores dichos este acto de consideración pontificia, le comunico la Bendición Apostólica que el Santo Padre concede á los mismos, y principalmente á V. E. en testimonio de paternal benevolencia.

Con los sentimientos de la más profunda veneración beso humildemente sus manos, al propio tiempo que tengo el gusto de repetir-me.

Roma, 24 de Enero de 1912.—de V. E.—humilde y devotísimo servidor—R. Card. Merry del Val.

A. S. E. Revma.—el Card. Francisco de P. Cassetta.—Obispo de Frascati.

A n-el nombre vinent publicarem el programa.

PER L'«HERALDO DE INCA»

Dissapte passat, en son nombre 359, per acabada lo qu'ell anomena polèmica entre ell y *Ca-Nostra*; y qu'havía comensada devers un mes faltant al seu propòsit formal de no posarse en res nostros, y en un assumpte en que per lo vist no hi havia necesidat de sarshi, ja qu'era de poca utilitat pe'l públic y fins y tot li convenia mes no havershi per no ocasionar molesties als seus lectors.

Que per comensar la polèmica falta al seu propòsit formal le hi demostrarem noltros plantlli les seves matexes paraules:

1.º Que el propietario del «Heraldo de Inca», desde la salida del primer número **NE el PROPÓSITO FORMAL de inmiscuirse en los asuntos del quincenal Ca-Nostra.**

Y no val qu'ara en la polèmica actual ga no haverles dites, fer com que no recordasen, o volerlos donar un sentit distint que tenen y les donava llevors.

Que'l assumpte es de poca utilitat pe'l públic ja ho diguerem noltros quant ell comensó però parex que per arribarho a entendre l'estat precis que pasás una mesada, y ara a fi ho confessa quant diu que se despidi de presente discusión por considerarla de escassa utilidad.

Qu'els lectors mirarien amb indiferencia els escrits del *Heraldo* ja mos ho figuraven noltros, suposada sa poca utilidad; però hagués d'arribar y tot *Heraldo* a ferse mole als lectors si no acabava depressa la campanya que duya, li han dit els seus propis amics, qual demostra fins a quin punt es estat descertat.

Noltros teniem propòsit de no dir res qu'ell hagués dit tot lo que voldria; y ara ha acabat com a per forsa, no sabem encare li quedaven més coses que dir.

Podriem suposar que no. Perque si llegim els articies y veym que están plens de repeticions, y casi cada article diu poc més o menys lo mateix, en sa part que se referex a noltros, (salvo els afegitons que no venen al cas ni tenen res que veurer amb *Ca-Nostra*); tenguent en conta que qualque pic per triar, allarga la comedia diguent al final d'un article lo contrari de lo qu'ha dit al comensament, o en l'escrit d'una setmana lo contrari de lo qu'ha dit en l'article de la setmana anterior, mos parex que no li farem cap injuria si pensám qu'ha acabats els menuts.

Però no tenim inconvenient en creure que per sa seva paraula; y com ell diu que acabó fent un sacrifici; noltros també farem un sacrifici y amb un pic comensarem y acabarem sense allargar molt ja que axí ho tenim prou més.

La questió era aquesta:

Noltros a una crónica havíem dit el nostre parer respecte de les representacions teatrals, y les havíem dividides en varies classes segons fent apreciacions generals respecte d'elles.

No sabem per quines cincentes *Heraldo de Inca*, se vá empenyá en que una d'aquelles classes s'havía d'aplicar a les representacions fetes en el Círcol d'obrers d'aquesta ciutat; o millor dit, s'empenyá vulgues no vulgues en que noltros le hi havíem aplicada: sense doná cap prova, ni cap raó per demostrá lo que deya, ni per fer entendre com una classe agafada d'enmitx de ses altres l'havíem aplicada noltros a les comedies del Círcol, y no les altres del comensament y del final.

Ja ferem notá noltros qu'aquexa aplicació no hi era a n-el nostre escrit; y que si qualqu, com per exemple *Heraldo*, la feya, era o perque li dava la gana; o perque tenia per fer la raons particulars, diferents de lo que noltros publicávem.

Lo matex que quant un té culpa, y vol convence als altres de que no'n té, dona mil excuses y raons; y trobant ell mateix que no convencen, les repetex y reforsa axí com pot, per veurer si arribarán a resultar; axí ho ha fet *Heraldo* en aquexa qüestió.

S'ha trobat en que l'aplicació del dictat de grosseria y descompostura feta a les comedies del Círcol no era nostra, sino seva: y ha cercat mil revolts, per veure com faria creure als seus lectors qu'era nostra, fins que a la fi s'es convenut de que no li feyen cas, y ja se cansaven de llegir lo qu'ell publicava.

Fins y tot ha caygut en la tonteria de treurer a rotlo, com a gran prova, lo qu'ell assegura qu'hem dit en *converses particulars*.

Recurs molt cómodo.

Suposem que Ca-Nostra, publica un escrit qualsevol sobre assumtos de religió, en coses d'actualitat y de discussió lliure; *Heraldo d'Inca* pensa lo contrari de Ca-Nostra, y sense dexar d'esser catòlic, pot dirhi la seva opinió, y la diu, perque l'assunto es d'actualitat, sense treure Ca-Nostra, ni ls seus escrits en res, ni per res.

Suposem que noltros mos empenyám en qu'alló ho escriu per *pegarlamos*, com solem dir; y com noltros tenim censura eclesiástica, mos empenyám en qu'alló es una llisoneta a n-el nostre censor; y com el censor es nomenat pe'l Sr. Bisbe, mos empenyám en que alló també es una especie de *reçipe* donat a n-el Sr. Bisbe.

Estará conforme *Heraldo* ab aquexes deduccions?

Noltros creym que protestará, que dirá que no hi ha tal cosa: qu'ell ha dita la seva opinió sencillament y sense tenir en conta ni lo qu'ha escrit Ca-Nostra, ni lo que pensin els altres.

Peró que faria *Heraldo* si noltros per provar el nostre parer mos aferrassem a les *converses particulars* del seu Director, y retreguessem lo molt qu'ha dit en ellas quantre el Director de *Ca Nostra* y lo qu'ha dit qualque vegada sobre el descuit del seu censor?

Trobaria qu'hem feta una botillada: qu'una cosa es una cosa y s'altre es s'altre: y que era a lo escrit que mos havien d'atendre tota vegada qu'el sentit fos clar.

Idó a noltros mos fá també l'argument del *Heraldo* s'afecte d'una botillada.

Perque les converses particulars en que *Heraldo* se funda, podrán existir o no exist-

tir; podrán esser l'expressió y el resumen de lo que pensen els altres o de la propia opinió; podrán esser acertades o desafortunades: tot lo qu'ell vulga: are no les discutim, y mos importa poc lo que l'*Heraldo* pensi d'elles; lo qu'es ben cert es que aquexes converses *de cap manera podrán fer que la nostra crónica diga lo que no diu.*

Y no hi ha que darli voltes.

D'axò matex en deu estar convenut l'*Heraldo*, suposat qu'en l'article de despedida diu: *Refutados creemos ya los principales motivos que nos indujeron a defender etc.*

Es a dir que considera *refutats*, axò es desfets y destruits y reduits a no res tots els motius y raons, o a lo menos els principals que l'induiren a emprendre la po'èmica.

Si ell les considera *refutats*, y de consiguient creu que ja no hi son; senyal es de que's caygut de s'ase y compren que la polèmica hi es demés.

Y si la polèmica hi es demés, y si les raons per emprendre la se son desfetes totes soles, y a pesar de que l'*Heraldo* ha fet lo posible per sostenirles, ha hagut d'acabar per dir qu'están refutades, mos parex que ja no importa que noltros diguem res pus.

Solament volem acabar desitjant qu'el Director del *Heraldo* una altre vegada sia més acertat qu'aquesta.

Que si torna emprendre polèmiques, no sien d'aquestes que *fastidien y molesten* als seus propis lectors; y qu'abans de comensarles procuri estar segur de que té raons que no se *refuten* totes soles abans de que parli l'adversari.

També desitjám una altre cosa; y es que si l'*Heraldo* vol fer tasca de profit, emprengue campanyes sobre el joc, la blasfemia, l'higiene la moralitat, la educació, l'urbanisació etc.

En totes elles mos tindrà a n-el seu costat; y estiga segü de que si trabayám plegats en aquest sentit, ni hi haurá lectors qu'es *fastidien*, ni setmanaris que donin espectacles com el qu'acaba de tenir lloc.

PUBLICACIONES REBUDES

Un nou catàlec de les obres que ha editades la casa d'en Gustau Gili, de Barcelona, carré Universitat, 45.

Dú les següents seccions: Qüestions Socials y polítiques.—Obres de educació.—Obres del Bisbe de Jaca.—Biblioteca Catequista.—Teología. dret Canònic, Apologética.—Ensenyansa de la religió.—Ascètica, Mística.—Obras del autor dels avisos espirituals.—Devocions varies.—Opúscols de propaganda, d'acció social y de pietat.—Fuyes de propaganda.—Exètica y Liturgia.—Hagiografía e Historia.—Historia dels Papes.—Música.—Diccionaris.—Obres Escolars.—Dibux y fotografia.—Física, mecánica, electricitat, tecnologia.—Química, Medicina.—Biblioteca Emporium.—Obres varies.

A nostra Llibreria se poden facilitar totes aquestes obres a preu de catàlec.

Cronico d'Inca

Juny de 1912.

Dia 6.—Ab la solemnitat acostumada se celebra la festa del *Corpus* a nostra Iglesia Parroquial. El temple llúia ses millors gales y estava adornat en severidad y magnificencia.

Després de tercia cantada se celebrá l'ofici major, actuant de celebrant el Sr Rector, Mn. Bernadí Font, cantantse la partidura Eucarística d'En Perossi. A l'ofertori va fé un hermós sermó Mn. Pere J. Beltrán. Assistí'l magnífic Ajuntament presidit pel Sr. Batle L'amo Antoni Ramis y una nutrida representació de militars presidida pel Sr. Coronell D. Waldo Calero.

Al capvespre després dels actes de chor sortí la processó en la següent orde:

Bandera del Santíssim.

Col·legi del Cor de Jesús que dirigexen els Germans de les Escoles Cristianes ab San Joan de La Salle.

Col·legi de Sant Tomás de Aquino ab son ric penó.

Bandera de la confraria del Roser ab San Tomás.

Escoles nacionals que regenten D. Antoni Galabert y D. Joan Alzina.

Tabernacles de Sant Vicens de Paul, de Sant Antoni de Padua y de Sant Francesc, acompanyats d'homos.

Congregació mariana de Joves ab son artístic panó.

Tabernacle de Sant Jeroni, presidit pel concejal D. Miquel Amengual, Missé y altres senyors.

Círcol d'Obrers Catòlics ab sa bandera y Sant Josep.

Representació de la Congregació del Cor de Jesús ab sa bandera y s'esbelta imatge.

El superbiós panó y artístic tabernacle de la Puríssima ab una representació de fides de Maria vestides de verge.

Entre-portats en les congregacions y tabernacles hi havia molts d'infants vestits de sants y santes, cridant l'atenció els qui representaven Sant Domingo, San Abdón y San Sennen, y Santa Maria la Major y altres que no recordám.

Després següen els dotze apòstols y *Sa Lladania* de que parlárem en un dels números passats.

Els dominicans ab atxe, que son els dotze senyors y amos que paguen les Dominiques del Santíssim.

Tots els quefes y oficials del Retgiment d'Inca francs de servici.

La Creu parroquial ab el clero y frares franciscans.

El tabernacle de la Custodia ab l'Ostia Inmaculada, portat per sacerdots y cubert per palio que duyen joves de casa acomodada.

Encens, angels, cántics y flors.

Feya la capa, nostro Arciprest, Mn. Bernadí Font, y de diaca y subdiaca, respectivament, el Rn. Superior de Franciscans, Fr. Pere J. Cerdá y el capellá castrense Mn. Joan Vila.

El Magnífic Ajuntament estava representat

en los senyors Llabrés, Aguiló, Maten, Tru-
yol, Alzina, Noguera y Pujol, y presidit pel
Sr. Batle y el Sr. Coronell.

La banda municipal, la banda de cornetes
y l'Infanteria del regiment d'Inca.

Finalment venia la nombrosa Congregació,
de dones, del Cor de Jesús ab son artístic pa-
nó.

La processó resultá molt rumbosa y orde-
nada recorreguent els carrés de costum qu'es-
taven plens de gent, y els halcons y finestres
endomassats, brillant la seda y pedraria, en-
tre flors, encens y adoració.

Els trehays preparatius de Mn. Sebastiá
Llabrés sortiren a llum. Deu li dó molts
d'anys de vida y forsa per cuydarsen molt de
temps.

Com a nota estravagant podem consignar
que verem senyoretas que duyen demunt es
cap massa embalum y altres massa poc. Unes
duyen capells, com arés enflorats, y qualquna
no hi duya res, ni un mocadó de bu xaca.

Si ho haguessen compartit totes porien
estar bé. Ab un tros d'ala de capell qu'hagues-
sen tayat a unes bastava per cubrir el pobre
cap de ses altres devant el Santíssim. Ah!... y
no parlám de les que vestien a la justa que
devien fer riure al Bon-Jesús per torpes y ve-
nidoses.

Y ara que venga «Heraldo de Inca» ell que
s'es constituí interprete de no'tro cronicó, a
veure per qui van aquets *piropos*.

Se comenta que la minoria conservadora
no assistís al matí a l'ofici ni'l capvespre a la
processó. Se diu que si diús l'Ajuntament hi
ha desavenencies entre les faccions polítiques
no se deu fer pagar a les funcions religioses
en dies tant seuyalats. A noltros nos consta
qu'alguns en tengueren un disgust; però sia
axí com sia en l'ánimo particular de cada un,
tenguen o no tenguen raó, el poble no se'n
fá cárrec y sols judica el fet en sí, que de-
mosfra primer esser fiys de la política que
de les conviccions catòliques.

Dia 7.—Arriba D. Jaume Vidal, Notari d'a-
questa ciutat, procedent de Madrid, aon ha
tengut ocasió de veure y parlar en personali-
tats polítiques de gran relleu, duguent la de-
rretera impressió de la política actual.

El Cronista.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preis que retgirem divenres passat a n-el
mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	108'00	el quintá
Blat	a	17'00	la cortera
Xexa	a	18'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	19'00	id.
Idem. foresteras.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	0'95	sa dotzena

CULTOS RELIGIOSOS

A Sant Francesc se obsequiará a Sant An-
toni de Padua bax el següent programa.

Se prepararà la festa amb un Septenari can-
tat que comensará el dia 10, y se farà cada
vespre després de la corona.

Dijous dia, 13. Per esser aquest el dia de
Sant Antoni desde primera hora se celebra-
rán misses a la capella del Sant.

A les 7. Se farà la bendició dels Liiris de
Sant Antoni, y després se cantarà ofici mati-
nal, amb comunió general pels qui desitjen
assistirhi.

Al vespre, a l'hora dels altres dies, se farà
el Septenari solemne.

Dissapte, dia 15. A les vuit se resará la co-
rona y després se cantarán *Completas*, en que
el poble alternará ab el chor.

Diumenge, dia 16. Festa principal de Sant
Antoni. A les 7. Missa de comunió general
pels Terciari de N. P. S. Francesc, pels aso-
ciats a la Pia-Unió, y demés devots de Sant
Antoni.

A les 9 y mitja. Tercia y missa solemne,
amb exposició del Santíssim Sagrament.

Predicará el Rnt. P. Fra. Francesc Fornés,
franciscá, del Convent de Lluchmajor.

A les 3 y mitja del capvespre. Vespres y
Completas.

A les 7. Exposició del Santíssim Trisagi
cantat; Plática pe'l matex predicador del
matí; exercissi a St. Antoni y reserva.

A Sant Bartomeu (Monjes tancades) demá,
dia 9, se farà la festividat del Corpus.

Al capvespre després de Matines y Laudes
e-hi haurá sermó per Mossen Rafael Ramis y
processó del Santíssim per la clasta.

Divenres, dia 14, comensarán les coranta
hores dedicades al SS. CC. de Jesús y María.

Se farán els tres dies els acies acostumats.

Diumenge horabaxa tindrà lloc *Pencierro*
ab sermó per Mn. Miquel Llinás.

A la Parroquia, dia 14, festa del Cor de Je-
sús, a l'ofici predicará Mn. Miquel Llinás.

LLIBRERÍA Carré de la Murta,
número 5.—Inca.

Derreres Obres Rebudes

“BIBLIOTECA PATRIA,”

Peñas cantábricas, novela corta, de Rafael
de Balbín y Villaverde.

El amor de la lumbre, colección de cuen-
tos, de Norbeto Torcal.

De! oído a la pluma, narraciones anecdó-
ticas, de Francisco Rodríguez Marín.

En Marcha, novela, de Enrique Castelnuo-
vo.

Blasonos y talegas, novela de José M.^a de
Pereda.

Luz, novela, de Lope Gisbert.

La novela de un prohombre, de Angel Sal-
cedo Ruiz.

Los misericordiosos, novela, de María de
Echarri.

Trozos de vida, colección de cuentos
Concha Espina de Serna.

Soledad télez, narración breve, de Fe-
d. Mallé.

La casa de Bilsain, novela dialogada
Federico Santander Ruiz-Gimenez.

Bajo los pinos, novelas cortas, de Fran-
co Danvila y Collado.

María Magdalena, novela corta, de Me-
me d'Arbouville.

El Conde Alvar, novela, de Emilio Ro-
Cortés.

El vencido, novelas cortas, de Luis Leo-
P. Puño de lágrimas, novela corta, de

García Velarde.

Senda de amargura, novela, de Jesús
nández González.

Cauce hondo, novela corta, de Carme-
va.

Los elegidos, novela corta, de Vic-
Diez de Tejada.

Quisicosillas, narraciones anecdóticas
Francisco Rodríguez Marín.

ALMACENES — MONTANA

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a

— PALMA —

Pañería, Sastrería, Novedades, para Se-
ra y Caballero, Camisería, Lencería, Ma-
leña, Confección de blanco, Géneros de
t), Estatuaria Religiosa, Plata Meneses,
dallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Es-
tos Militares, Uniformes, Gorras, Espada
Corbatería, Tapices, Alfombras y Corti-

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONOMICA

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. Mestres y Obrers que mos
demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra llibrería
100 pessetes cad'any al contat los regalám
suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar
anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

POSTALS DE VISTES D'INC

A NOSTRA LLIBRERIA NE TROBAREM

A BALQUENA.

Mes de coranta clichés diferents

en negre y il·luminades en colors.

¡ES COSA DE VEURE!

Aquest setmanari se publica ab
sura eclesiástica.